

omtrent 2 pCt. aarligt, saa er den ikke saa ganske ubetydelig, at den kan siges at nærme sig eller være en Omgaaen af Loven. Det er ogsaa med Hensyn til hvad han bemærkede, at 1 Sk. er en nem Rente at beregne daglig, at jeg har foreslaaet den til en $\frac{1}{2}$ Sk.; tog man mindre Brøk i daglig Rente, saa vilde det være langt vanskeligere at beregne. Jeg troer ikke, at det at beregne $\frac{1}{2}$ Sk. daglig er saa meget vanskeligere, end at beregne 1 Sk. daglig; thi, er der først gaaet en saa lang Tid, at der skal regnes flere Dage sammen, skal der dog nogen Regning til, for at finde Dageantallet, og den, som kan tælle sammen, hvor mange Dage der efter 2 eller 3 Maaneders Forløb, efter Udstedelses-Terminen, ere gaaede hen — han kan ogsaa regne sammen, hvor mange $\frac{1}{2}$ Sk. der komme paa disse Dage. Den ærede Finantsminister bemærkede, at, naar det af ham under Nr. 29 Lit. g stillede Forslag antoges, vilde det kunne staae til ham at nedsatte Renten af de følgende 2 Millioner Creditbeviser, dersom han fandt, at Sligt var forsvaerligt. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ret fatter, hvorledes det skulde skee, naar Loven skulde holdes; thi i det stillede Forslag hedder det kun: „at han skal være bemyndiget til, om fornødent gjøres, under Control af de samme Mænd, at udstede endnu for tvende andre Millioner Rbd. rentebærende Creditbeviser af den ovennævnte Betskaffenhed,“ og ovenfor er der nævnt en Rente af 1 Sk. daglig, saa at jeg troer, at han vil være indskrænket til Udstedelsen af rentebærende Creditbeviser af samme Betskaffenhed, som dem, der ere nævnt i første Passus af den foreslaaede Paragraph, altsaa ogsaa Creditbeviser med den samme Rente. Hvad der forøvrigt er yttret af den ærede Finantsminister om, at Staten har maattet betale Leverancer dyrere, end den ellers vilde være kommen til, fordi den har betinget sig Betalingen erlagt med Creditbeviser, da er det vel noget vanskeligt at oversee, hvormeget eller hvorlidet denne Difference vilde blive forandret, dersom Renten af Creditbeviserne kun havde været omtrent 2 pCt., men det turde vel have nok saa meget for sig at antage, at en saadan Difference har fundet Sted, fordi Betalingen blev betinget i Creditbeviser, og

at Rentens Størrelse ikke herved har havt synderlig Indflydelse. Det er jo muligt, at Creditbeviser med 2 pCt. Rente holde sig bedre i Cours end Creditbeviser med 4 pCt. Rente. Ja det kunde vist ogsaa tænkes, at slige Creditbeviser uden Rente kunde holde sig bedre i Cours end med 4 pCt. Rente. Jeg troer just ikke, at der er nogen særlig Grund til at holde paa Renten af 4 pCt.; der kunde jo tænkes Forhold, hvorunder det var nødvendigt at sætte Renten endnu høiere, saa at Rentens Størrelse altid maa være noget vilkaarligt og altid maa beroe paa et Skøn og Overveelse af samtlige foreliggende Omstændigheder. Jeg troer, at, naar man, som nu, først i Circulationen er vant til Creditbeviser, og, naar der er den fornødne Tillid til den faste Orden i Statens Pengevæsen, saa vil en Rente af 1 a 2 pCt. ikke influere synderligt paa slige Creditmidlers Circulation.

Den ærede Ordfører bemærkede, at han ikke saaet ret, hvad Forskjellen vildevære imellem, at Capitaliserue satte deres Capital i Creditbeviser, eller de satte dem i andre Eiendomme. Det forekommer mig ikke at være vanskeligt at see, hvad Forskjellen vilde være; thi Forholdet stiller sig for mig, som om Forskjellen her er den samme, som den er imellem det, som man siger, at lægge Pengene paa Ristebunden og at sætte dem i en frugtbringende Anvendelse.

Jeg troer derfor ikke, og kan ikke hylde den Mening, at der skulde være nogen synderlig Fare ved at nedsatte Renterne af Creditbeviserne; thi det er ikke Renten, som holder Creditbeviserne i Cours, men det er den Tillid, som der næres, den Tro, som havnes til, at de Forpligtelser, som Staten paatager sig ved Creditbevisernes Udstedelse med Hensyn til deres Indløsning til den fastsatte Tid, ville blive opfyldte, og jeg troer, at denne Tillid for Diebliffet er i høit Maal tilstede. Det er vel aldeles rigtigt, at jeg ikke har stillet dette Vædringsforslag uden tillige at tænke paa Forslaget ved § 4, og navnlig, at det der stillede Hovedforslag antages, og, naar dette ikke bliver antaget, saa vil jeg indrømme, at der kunde være mere Grund til at tvivle om Rigtigheden af det her stillede Forslag; men, selv